

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข่าวเป็นเนื้อหาของสื่อมวลชนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งสื่อมวลชนทุกประเภทมีหน้าที่ นำเสนอแก่ประชาชน เนื่องจากข่าวมีส่วนสำคัญต่อบุคคลในการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การตัดสินใจในค่านิยมธุรกิจการค้า การสนทนาในชีวิตประจำวัน เป็นต้น เฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ซับซ้อน มีความเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ประชาชนจึงต้องแสวงหาข่าวสารซึ่งทันต่อเหตุการณ์เพื่อปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอีกด้วย

จากการพิจารณาสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ สื่อวิทยุโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีคุณสมบัติเด่นเมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่น ๆ ในการนำเสนอข่าวสารเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ สู่สาธารณชน ทั้งนี้เพราะโทรทัศน์สามารถสื่อความได้ทั้งภาพและเสียงพร้อมกัน ทำให้สามารถทำความเข้าใจได้เร็ว ถูกต้องแม่นยำ และสร้างความรู้สึกลึกซึ้งเหตุการณ์ได้มากกว่าสื่ออื่น ๆ ดังที่ พรทิพย์ วรกิจโกศล (2529 : 576) กล่าวไว้ดังนี้

1. สามารถดึงดูดความสนใจ ให้ภาพ และเสียงและเสียง เหมือนเหตุการณ์จริงได้มากกว่าสื่อมวลชนอื่น
2. สามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีค่าที่สุด (Prime Time) คือ ระหว่างเวลา 19.30-21.30 น. ซึ่งเป็นเวลาของการนำเสนอข่าวประจำวัน
3. การมีภาพเหมือนจริง จึงทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกความเข้าใจที่ชัดเจน และยังสร้างความรู้สึกลึกซึ้งและพฤติกรรมที่ต้องการเป็นอย่างดี

4. เสนอข่าวได้รวดเร็ว หรือจะถ่ายทอดเหตุการณ์ในเวลาเดียวกันก็ได้
5. สามารถพลิกแพลงการนำเสนอข่าวสารให้ที่น่าสนใจ และสร้างความน่าเชื่อถือ หรือสร้างความทรงจำ หรือโน้มน้าวใจได้เป็นอย่างดี

จากลักษณะของสื่อวิทยุโทรทัศน์นี้ จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ผู้ชมจะให้ความสนใจ ต่อการนำเสนอข่าวโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทางเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้มีการกระจายและไหลเวียนของข่าวสารอย่างมากมาในสังคม นอกจากนี้ได้มีการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอข่าวให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้นในปี พ.ศ. 2529 โดย ดร. สมเกียรติ อ่อนวิมล (วารสารสิริ โมรากุล, 2535 : 2) นับเป็นจุดเริ่มต้นให้โทรทัศน์ทุกช่องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอข่าว โดยให้ความสำคัญและทุ่มเทผลิตรายการข่าวอย่างจริงจัง รูปแบบของรายการได้เปลี่ยนจากการเสนอข่าวอ่านประกอบภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว มาเป็นรายการนิตยสารข่าว มีผู้ดำเนินรายการข่าว กำหนดโครงสร้างของรายการประกอบข่าวและข่าวหลากหลายประเภท ใช้เทคโนโลยีในการส่งข่าวและนำเสนอ เช่น โทรสาร (Facimile) เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องช่วยอ่าน (Teleprompter or Autocue) ฯลฯ ทำให้รายการข่าวมีผู้ชมเพิ่มมากขึ้น (ดวงทิพย์ วรพันธ์, 2532 : 1-2) และจากการสำรวจรายการโทรทัศน์ที่มีคนดูเป็นประจำมากที่สุดจาก Vertex Marketing Research ในเดือนมีนาคม 2536 พบว่า รายการข่าวประจำวันช่วง 20.00-20.40 น. ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 เป็นรายการข่าวที่มีผู้ชมสูงสุด ร้อยละ 61.19 และข่าวช่วง 19.00-20.00 น. ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 เป็นรายการที่มีผู้ชมประจำเป็นอันดับ 2 ร้อยละ 57.10 ส่วนรายการละครตอนในช่วง 20.45-22.15 น. กลับมีผู้ชมน้อยกว่า คือ ร้อยละ 49.30 หรือรายการทอล์คโชว์ ในช่วงเวลา 22.20-24.10 น. มีผู้ชมดูเป็นประจำน้อยกว่ารายการข่าว คือ ร้อยละ 48.40

นอกจากนี้ จากการสำรวจของ Vertex Marketing Research ในเดือนกุมภาพันธ์ 2536 พบจำนวนผู้ชมรายการข่าวโดยประชาชนชมข่าวทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ช่วง 20.00-20.40 น. มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 61.4 ช่วง 19.00-20.00 น. เป็นอันดับ

คืบสองร้อยละ 54.6 ส่วนข่าวของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ช่วง 19.00-20.30 น. เป็นอันดับ 4 ร้อยละ 18.6 น. ข่าวประจำวันของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ช่วง 19.00-20.00 น. เป็นอันดับ 6 ร้อยละ 13.0 และข่าวของสถานีโทรทัศน์สีช่อง 9 อสมท. เป็นอันดับ 7 ร้อยละ 11.3

จากตัวเลขซึ่งแสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้ชมรายการข่าวซึ่งได้รับความนิยม ประชาชนชมเป็นประจำมากกว่ารายการอื่น ๆ และจำนวนผู้ชมรายการข่าวที่มากส่งผลให้อัตราค่าโฆษณาในช่วงข่าวของแต่ละสถานีสูงขึ้นและสูงกว่ารายการบันเทิงในบางช่วงอย่างไม่เคยมีมาก่อน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1

แสดงอัตราค่าโฆษณาทางสถานีโทรทัศน์ในแต่ละช่วงเวลา (ปี 2531) ต่อ 30 วินาที

(สุรพงษ์ โสภนะเสถียร, 2533 : 216)

	สถานีโทรทัศน์ช่อง			
	3	5	7	9
ช่วงก่อนเวลาที่คนดูมากที่สุด (19.30-21.00 น.)	20,000	12,000	41,200	16,000
ช่วงเวลาคนดูมากที่สุด (21.00-22.00 น.)	34,500	17,500	45,800	21,500
ช่วงหลังเวลาคนดูมากที่สุด (22.00-23.00 น.)	31,500	21,500	42,050	12,000
คิด	12,000	12,500	20,000	9,000

ต่อมาแม้ว่าเกิดเหตุภาวะวิกฤติทางการเมืองในเดือนพฤษภาคม 2535 และมีการวิ
พากษ์วิจารณ์กรณีสื่อวิทยุโทรทัศน์เสนอข่าวบิดเบือนข้อเท็จจริง แต่ก็มิได้ทำให้อัตรากำลัง
ทางสถานีโทรทัศน์ลดลงแต่อย่างใด หากกลับเพิ่มสูงขึ้นดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2

แสดงอัตรากำลังทางสถานีโทรทัศน์ในแต่ละช่วงเวลา (ปี 2535) ต่อหน้าที่

	สถานีโทรทัศน์ช่อง			
	8	5	7	9
ช่วงก่อนเวลาที่คนดูมากที่สุด (19.30-21.00 น.)	80,000	70,000	112,000	60,000
ช่วงเวลาที่คนดูมากที่สุด (21.00-22.00 น.)	140,000	100,000	150,000	85,000
ช่วงหลังเวลาที่คนดูมากที่สุด ช่วงหลังนิชม (22.00-23.00 น.)	-	-	136,000	-
ดีก	75,000	-	111,000	-

ตัวเลขล่าสุดจากการสอบถามข้อมูลจากบริษัทโฆษณาพบว่าอัตราค่าโฆษณาในรายการข่าว
ของบางสถานีได้พุ่งสูงขึ้นดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3

แสดงอัตราค่าโฆษณาทางสถานีโทรทัศน์ในระยะเวลาก่อนช่วงนิมและระยะเวลานิม
ปี 2536 ต่อนาที

	สถานีโทรทัศน์ช่อง			
	3	5	7	9
ช่วงก่อนเวลาที่คนดูมากที่สุด (19.30-21.00 น.)	90,000	70,000	140,000	68,000
ช่วงที่คนดูมากที่สุด (21.00-22.00 น.)	176,000	150,000	180,000	120,000

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการพิจารณาอัตราโทษของสถานีวิทยุโทรทัศน ในแต่ละช่อง ในช่วงข่าวพบว่าอัตราที่สูงมากเป็นดัชนีที่ชี้ถึงความนิยมของประชาชนที่มีต่อรายการข่าว ตลอดจนความสามารถเข้าถึงมวลชนของข่าวโทรทัศน ดังนั้นผู้ผลิตข่าวสารของสถานีวิทยุโทรทัศนแต่ละช่องจึงควรตระหนักและมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะต้องให้ข่าวสารและให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศซึ่งกำลังเร่งกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจออกไปอย่างกว้างขวาง เร่งการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และมีเสถียรภาพควบคู่กันไป มีการเร่งเพิ่มประสิทธิภาพทางการเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรมไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้นในการพัฒนาจำเป็นต้องเอาใจใส่ต่อประชาชนที่ด้อยโอกาสและยังล้าหลังซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรยากจนในชนบท ให้เข้ามาอยู่ในกระบวนการพัฒนาประเทศ

จากรายงานผลการวิจัยของ อรุณ เลิศจรธารักษ์ เรื่อง โทรทัศน : วิธีคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของข่าวของสถานีโทรทัศนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ข่าวสารเพื่อการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรในชนบทกลับไม่ได้รับการให้ความสำคัญ โดยพบว่าสถานีวิทยุโทรทัศนทุกช่องได้จัดข่าวในพระราชสำนักไว้เป็นลำดับแรก ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน และตามธรรมเนียมการเสนอข่าวของประเทศไทย การลำดับความสำคัญของข่าววาระรองลงมาคือ ข่าวรัฐบาล เน้นความสำคัญของบุคคลในคณะรัฐบาลและกิจการที่รัฐบาลเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมทั้งกิจการทหารด้วย แม้ว่าข่าวรัฐบาลจะถูกจัดไว้เป็นลำดับที่ 2 แต่สถานีโทรทัศนทั้งสามสถานีก็ให้เวลากับข่าวรัฐบาลมากเป็นอันดับที่ 1 ส่วนประเด็นปัญหาสำคัญของข่าวด้านการเมืองถูกจัดไว้เป็นลำดับ 3 หากสถานีโทรทัศนทั้งสามสถานีให้เวลากับประเด็นสำคัญของข่าวการเมืองน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงเวลาที่ทำกรวิจัยไม่อยู่ในระหว่างการหาเสียงเลือกตั้ง และกิจกรรมด้านการเมืองอื่น ๆ ข่าวเกี่ยวกับพรรคการเมืองและกิจกรรมทางการเมืองจึงมีน้อย ส่วนข่าวพัฒนาได้รับการจัดไว้เป็นอันดับที่ 4

นอกจากการที่ข่าวสารด้านการพัฒนาไม่ได้รับการให้ความสำคัญแล้ว การมีส่วนร่วมของประชาชนในข่าวสารด้านการพัฒนายังมีน้อย จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ ข่าวเมือง

หลวง ชาวท้องถิ่น และชาวระดับชาติ ในรายการข่าวโทรทัศน์ไทย โดย คุณากร เพชรคง พบว่า บุคคลหรือวัสดุที่เป็นชาวนั้น เป็นบุคคลหรือวัสดุที่เป็นชาวระดับชาติได้รับการนำเสนอมากที่สุด สถานที่เกิดข่าวส่วนใหญ่ก็เป็นข่าวที่เกิดขึ้นในเมืองหลวง โดยข่าวการเมืองและชาวระดับชาติเป็นข่าวที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุด รูปแบบการไหลของข่าวสารพบว่า ชาวเมืองหลวงได้รับการนำเสนอมากกว่าชาวระดับท้องถิ่นมากกว่า 2 เท่า ผลที่ตามมาคือ ประชาชนในส่วนภูมิภาคจะรับทราบ และตระหนักถึงข่าวหรือปัญหาของคนในเขตเมืองหลวงมากกว่าคนเมืองหลวงจะได้รับทราบปัญหาหรือข่าวสารของคนที่อยู่ในท้องถิ่นต่างๆผลสืบเนื่องที่ตามมาจากการที่ชาวระดับท้องถิ่นได้รับการนำเสนอค่อนข้างน้อย ขณะที่พื้นที่อยู่อย่างกว้างขวางหรือครอบคลุมพื้นที่เกือบจะเจ็ดสิบจังหวัดทั่วประเทศ ทำให้การกระจายของข่าวท้องถิ่นที่ได้รับการนำเสนอ จึงไม่สามารถเป็นไปได้อย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นผลให้เนื้อหาที่นำเสนอไม่สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้

ผลการศึกษาข้างต้นสอดคล้องกับความคิดของ ดร.เสถียร เชยประทีป ในบทความ "สื่อมวลชนและการพัฒนา : ประเทศไทยประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว" (2529 : 6) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาที่ปรากฏในโทรทัศน์มักเป็นชาวระดับชาติมากกว่าที่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับปัจเจกบุคคลในท้องถิ่น รวมถึงภาษาและลีลาในการนำเสนอข่าวสารด้านการพัฒนา เป็นภาษาที่ไม่สอดคล้องกับความรู้และความสนใจของคนในชนบท ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ

จากสภาพดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงกระบวนการสื่อสารมวลชนซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) ช่องทางการส่งสาร (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) จะเห็นว่า สถานีโทรทัศน์มีบทบาทในฐานะที่เป็นผู้ส่งสาร โดยการดำเนินการของฝ่ายข่าวสาร ได้แก่ การคัดเลือกเนื้อหา ข่าวสารและภาพข่าวที่นำเสนอผ่านช่องทางการสื่อสาร คือ โทรทัศน์ และผู้รับสารซึ่งได้แก่ ผู้ชมโทรทัศน์โดยทั่วไป จึงควรที่จะมีการศึกษาในประเด็นของผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นองค์กรที่มีบทบาทโดยตรงในการพิจารณาคัดเลือก และนำเสนอเนื้อหาข่าวสารดังที่เป็นอยู่เพื่อจะได้ทราบถึงความคิดเห็น

ของบรรณาธิการข่าวของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9 และ 11 ที่มีบทบาทของข่าวโทรทัศน์ในการพัฒนาประเทศ แนวทางในการพิจารณาคัดเลือก และนำเสนอเนื้อหา รูปแบบของข่าวพัฒนาที่ปรากฏทางสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง รวมถึงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาถึงความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวโทรทัศน์แต่ละช่อง ถึงทิศทางและแนวโน้มการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง รูปแบบ และการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารทางสถานีโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9 และ 11 ต่อลักษณะของข่าวโทรทัศน์ที่มีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศ
2. เพื่อศึกษาถึงแนวทางการพิจารณาคัดเลือก และนำเสนอเนื้อหา และรูปแบบของข่าวพัฒนาที่ปรากฏในสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9 และ 11 รวมทั้งศึกษาเนื้อหาข่าวโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง
3. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9 และ 11 ต่อทิศทางและแนวโน้มการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง รูปแบบ และการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารทางสถานีโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาประเทศ

ปัญหาคำถามการวิจัย

1. ความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง มีความคิดเห็นต่อลักษณะของข่าวโทรทัศน์ที่มีบทบาทในการพัฒนาประเทศอย่างไร มีความใกล้เคียงหรือแตกต่างกันอย่างไร
2. แนวทางการพิจารณาคัดเลือกและนำเสนอเนื้อหา และรูปแบบข่าวพัฒนาที่ปรากฏอยู่ของแต่ละสถานีว่ามีปริมาณแตกต่างกันอย่างไร มีลักษณะใกล้เคียงหรือแตกต่างกันอย่างไร

และมีที่มาของการกำหนดแนวทางของชาวพัฒนาอย่างไร ฮิดหลักการใด รวมถึงเนื้อหาชาวพัฒนาที่ปรากฏทางสถานีโทรทัศน์เป็นไปตามนโยบายหรือไม่ อย่างไร

3. ความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวแต่ละช่อง ต่อทิศทางและแนวโน้มการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง รูปแบบ และการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารทางสถานีโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาประเทศ

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงบทบาทของบรรณาธิการต่อการคัดเลือกข่าวโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยจะศึกษาข้อมูลจากผู้ส่งสาร ซึ่งมีบทบาทโดยตรงในการพิจารณาคัดเลือกข่าวที่มีลักษณะข่าวในการพัฒนาประเทศควรมีลักษณะอย่างไร รูปแบบใดซึ่งผู้ส่งสาร ในกรณีที่จะศึกษานี้จะศึกษาจากบรรณาธิการข่าวประจำวันช่อง 3, 5, 7, 9 และ 11 ทุกคน

2. แบ่งกลุ่มข่าวพัฒนาออกจากข่าวทั่วไป โดยใช้เกณฑ์แนวคิดข่าวพัฒนาของ Hester และวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวพัฒนาทางสถานีโทรทัศน์สถานีละ 1 สถานี โดยกำหนดวันไม่ให้ซ้ำกัน และเว้นระยะการศึกษาในช่วงเทศกาล

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

บรรณาธิการข่าว ผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบคัดเลือกข่าวดำเนินข่าวแต่ละข่าว และตัดสินใจว่าข่าวใดเป็นข่าวหลักข่าวใดเป็นข่าวรอง รวมทั้งเรียงลำดับความสำคัญของข่าวว่า ข่าวใดควรจะอยู่ในช่วงใดของรายการ

การพัฒนาประเทศ การกระทำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532 : 2) การพัฒนาประเทศตามแนวความคิดใหม่มีจุดเน้นการพัฒนาจากส่วนล่าง (Bottom-Up) มากกว่าจากเบื้องบน (Top-Down) ได้เน้นเรื่องการพัฒนาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม (People Participation)

โดยการมอบหมายอำนาจให้แก่มวลชน เพื่อให้เกิดการพึ่งพาตนเอง (วารินทร์ วงศ์หาญเชื้อ, 2529 : 5)

ข่าวโทรทัศน์ รายการข่าวโทรทัศน์ที่เสนอในภาค 19.30-21.00 น. ของสถานีโทรทัศน์ 5 สถานี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข่าวพัฒนา ข่าวที่มีลักษณะ 4 ประการสำคัญตามแนวคิดของ Albert L. Hester คือ

1. ต้องเป็นข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนา (Development) ตามแนวคิดของ Hester มีรายละเอียดดังนี้

- 1.1 เนื้อหาข่าวสารที่ตรงกับความต้องการของประชาชน
  - 1.2 ข่าวสารที่สะท้อนความต้องการของประชาชน สู่ระดับนโยบายและประชาชนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้
  - 1.3 ข่าวสารที่เสนอภาพความเป็นจริงของสังคม
  - 1.4 ข่าวที่ให้การศึกษาระดับประชาชนนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในสังคมได้
2. ต้องเป็นข่าวที่รับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility)
3. ต้องเป็นข่าวที่กระตุ้นให้เกิดความภูมิใจในชาติ และเอกภาพของชาติ (National Integration)

4. ต้องเป็นข่าวให้ความรู้ด้านสุขภาพ เกษตรกรรม วัฒนธรรม (Education)

เทคนิคการรายงานข่าว (ประชัน วัลลิโก หลักการเขียนข่าว)

1. การรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมา (Straight-Forward News Reporting) หมายถึง การรายงานข่าวที่นักข่าวเห็นอะไร ได้ข้อเท็จจริงอะไรก็รายงานไปตามนั้น
2. การรายงานแบบไขข่าวหรืออธิบายขยายความ (Interpretative Reporting) หมายถึง การรายงานข่าวที่ให้รายละเอียด แสดงความสัมพันธ์กับอดีตและชี้ทิศทางให้เห็นว่าจะไปจะเกิดขึ้น หรือมีผลกระทบอย่างไรในอนาคต

3. การรายงานข่าวแบบสืบสวนสอบสวน (Investigating Reporting)

หมายถึง การรายงานข่าวที่ผู้คิดเนื้อหาข้อเท็จจริงที่ซ่อนเร้นอยู่ ณ ที่ต่าง ๆ มาตีแผ่ให้เกิดความกระจ่างแก่ผู้อ่าน รวมทั้งความเร้นลับทั้งหลายที่เป็นพิษภัยต่อสังคม

4. การรายงานที่นักข่าวใช้ความชัดเจน และศิลปะในการเขียนข่าวอย่างสูง เพื่อ

ให้เกิดความประทับใจที่เกิดขึ้นสู่ผู้อ่านอย่างเดี๋ยวกั้นกับนักข่าว

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับจากการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอต่อทางสถานีโทรทัศน์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการนำเสนอเนื้อหา รูปแบบข่าวโทรทัศน์ รวมถึงโครงสร้างเนื้อหาข่าว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจในการค้นคว้าหาข้อมูลต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย